

MEDJUGORJE HANGJA

2011. Április

Nr. 40

A Szűzanya

2011. március 25 -i
üzenete

„Drága gyermekek! Ma különös módon szeretnék a megtérésre hívni benneteket. Kezdődjön mától új élet a szívetekben. Gyermekek, szeretném látni az „igeneteket”, és életek legyen Isten akaratának örömteli megélése életek minden pillanatában. Ma különös módon megáldalak benneteket édesanyai áldásommal, a béke, a szeretet és az egység áldásával szívemből és Fiam, Jézus szívéből. Köszönöm, hogy választottok hívásomra.”

*Forrás: Mária Béke
Királynője Szövetség*

Medjugorje, 2011. április 2. Mirjana által adott üzenet

„Drága Gyermekek! Édesanyai szeretetemmel szeretném megnyitni mindnyájatok szívét és az Atyával való személyes egységre szeretnék megtanítani titeket. Ahhoz, hogy ezt elfogadhassátok, meg kell értenetek, hogy fontosak vagytok Istennek és egyenként hív benneteket. Meg kell értenetek, hogy imátok a gyermek beszélgetése Atyjával, és hogy a szeretet út, melyen el kell indulnotok. A szeretet Isten és a felebarát felé vezető út. Ez az a szeretet gyermekeim, melynek nincs határa, ez az a szeretet, mely az igazságból származik és elmegy a végsőig. Kövessetek engem gyermekeim, hogy mások felismerhessék benneteket az igazságot és a szeretetet és kövessenek titeket. Köszönöm nektek!

A Szűzanya még egyszer hívott a pásztorainkért való imára és azt mondta: „Nekik különös helyük van a szívemben, ők képviselik Fiamat.”

A Medjugorjei események meg fogják változtatni a világot!

Beszélgetés Vicka Ivanković-Mijatović látnokkal

megéli a szív, az élet teljességét. Míg nézem Önt, másnak tűnik, mint az a Vicka, akit gyakran láttunk a kék háznál, miközben tanúságot tesz a zarándokoknak.

– Ez így van. Gyakran mondom, hogy ezt nem lehet összehasonlítani a Szűzanyával való találkozással és az Ő szépségével, vagyis a vele való találkozás szépségével, mert nincs hozzá hasonló szépség. Az anyaság más módon szép, különös örömmel és meglepedettséggel teli. Isten megadta nekem ezt a kegyelmet, és ez valóban kivételes ajándék. Érthető, hogy ez idő alatt nem tudok a zarándokok szolgálatára lenni, mert az élet ajándékát kaptam, melyet örömmel őrzök és nevelek. Hálát adva a kegyelemért, életünkkel többféle módon is tanúságot tehetünk.

– Életének csodálatos időszak az, különösen akkor, ha arra gondolunk, hogy súlyos betegként járt fel a Križevacra és a Jelenések hegyére.

– Ha szenvedni szeretnénk vagy valamit tenni Isten dicsőségére, akkor arról nem sokat beszélünk. Ha Isten valóban szenvedést, áldozatot kér tőlünk, akkor azt teljességben és alázatban kéri. Csak Ő és én. A szenvedés lényege, hogy valóban megtegyük azt, amit Isten kér tőlünk, és teljesen közel legyünk hozzá. Ő tudja, hogy miért ad vagy vesz el tőled valamit.

– Egyik üzenetében azt mondja a Szűzanya, hogy addig marad velünk, míg a Magasságbeli megengedi neki.

– Rögtön az jut eszembe, hogy a jelenés első napjaiban bíztattak bennünket: „Kérdezzétek meg a Szűzanyát, mennyi ideig marad velünk?” És mi megkér-

deztük: „Drága Szűzanya, a többiek nevében kérdezzük, mert szeretnék tudni...” Ő azt válaszolta: „Untatlak benneteket?”

Ez mélyen és keményen érintett engem, úgyhogy elhatároztam, soha többé nem fogom feltenni ezt a kérdést. Ugyanakkor tudom, hogy az emberek nem rossz szándékból kérdezték.

Hogyan untathatna bennünket a Szűzanya? Ő nem csak nekünk adta ezt a választ, hanem megértettem, hogy az egész világnak szól. Ezért mondja ebben az üzenetében, hogy „Addig maradok, míg a Magasságbeli ezt megengedi.” És azt is mondta: „Én csak a kegyelmek közvetítője vagyok, amit a Magasságbeli ajándékoz nekem, azt adom nektek.” Mi kérjük a Szűzanyát: Szűzanya, kérd Fiadat! Ő közvetítő köztünk és Jézus között.

– Az Ég és a Föld számos találkozásakor szerte a világban, de különösen Medjugorjében, Isten arra kér bennünket, hogy az irgalmasság továbbra is előzze meg az Ő igazságosságát. Mondhatjuk ezt így?

– Látja, ez nem kérdés, hanem tiszta, mérhetetlen szeretet. Isten nem maga miatt kér bennünket, hanem azért, mert már nem tud más módon közeledni hozzánk. Elküldi Édesanyját, jelenlétét, és így mindent nekünk ad. Az egész Menny itt van, de mi annyira vakok, süketek vagyunk, hogy semmit sem értünk. Isten egyszerűen szeret bennünket és reméli, hogy erős szeretetével legalább egy kicsit meg tud változtatni minket. Az ember rövid idő után átadja magát Istennek, majd ezután visszatér szükségleteihez és imádsággal folytatja, melyről ő maga dönt. A Szűzanya ezért ajánlja, hogy minden nap, lépésről lépésre kell haladnunk Isten felé, úgy,

Sok medjugorjei zarándok szívébe és emlékezetébe fogadta Vicka Ivanković-Mijatovićot. Azt a melegszívű, nyitott, kedves lányt, aki hétfőnként tanúságot tesz a Boldogságos Szűz Máriával való találkozásairól a régi, kékre festett, szülői háznál, a Jelenések hegyének tövében. Vicka választottjával, Marióval családot alapított és új otthonukba költöztek, Krehin Gradac községbe, mely nem messze fekszik Medjugorjétől. A Glasnik Mira újságíróját őszinte örömmel, nyitottan, mosolyogva fogadta. A beszélgetés közben kislánya, Mária Szofia kíváncsian és buzgón segédkezett, miközben ő Ante nevű kisfiát altatta. A tea mellett folytatott beszélgetés sok mosolyt és vidámságot csalt elő háziakból. Kellemes találkozás volt a közkedvelt medjugorjei látnokkal, akiből megingathatatlan biztonság és őszinteség sugárzik, miközben gyengéden, de szorosan ölelte magához kislányát.

– Édesanya, feleség, olyasvalaki, aki

hogy nem helyezzük kívánságainkat és szándékainkat az első helyre. A Szűzanya azt mondja: „Ti imádkoztatok tervem és Isten tervének megvalósulásáért, és mindazt, amire szükségetek van, mi tudjuk legjobban, hogy mikor fogjuk megadni nektek. Ezért nem kell sokat imádkoznotok, inkább imádkozzatok tervem és Isten tervének beteljesedéséért, és a megfelelő pillanatban megkapjátok hálánk ajándékát.”

– Ez igaz válasz lesz sokak számára.

– Aki választ keres, meg fogja kapni. Ha nyitott a szívünk és szeretnénk tenni valamit, akkor nem kell félnünk. A legnagyobb probléma a szívünk. A Szűzanya üzeneteit megérthetjük ésszel és értelemmel, tudományosan kifejtett filozofálással, de ha minden egyes szót nem fogadunk a szívünkbe, akkor mindez nem ér semmit. Jézus és a Szűzanya senkinek sem fogja mondani, hogy valamit tennie kell, hanem mindig lehetőséget ad az újrakezdéshez.

Mindenkor arra hívlak benneteket, hogy érezzétek az igazi szeretetet, az igazi szeretetet pedig csak egyféleképpen lehet megtalálni, Jézusban és a Szűzanyában. Minden más múlandó.

– A világ mindig elég hatalmas ahhoz, hogy egy kissé megkárosítson bennünket.

– A probléma nem a világban van. A világ nem földrajzilag rendeltetett erre, és nem jelent erőszakot, épületet vagy falat. A világ mi vagyunk, mindannyian a világ része vagyunk. És ha azt mondjuk, hogy a világ megkárosított, akkor ez nem igaz, mert mi magunkat károsítottuk meg. Fontos megértenünk, hogy mindannyian a világ része vagyunk. Ezért ha mindannyian megváltoznánk, ha jót tennék a világért, akkor a világ felvirágozna.

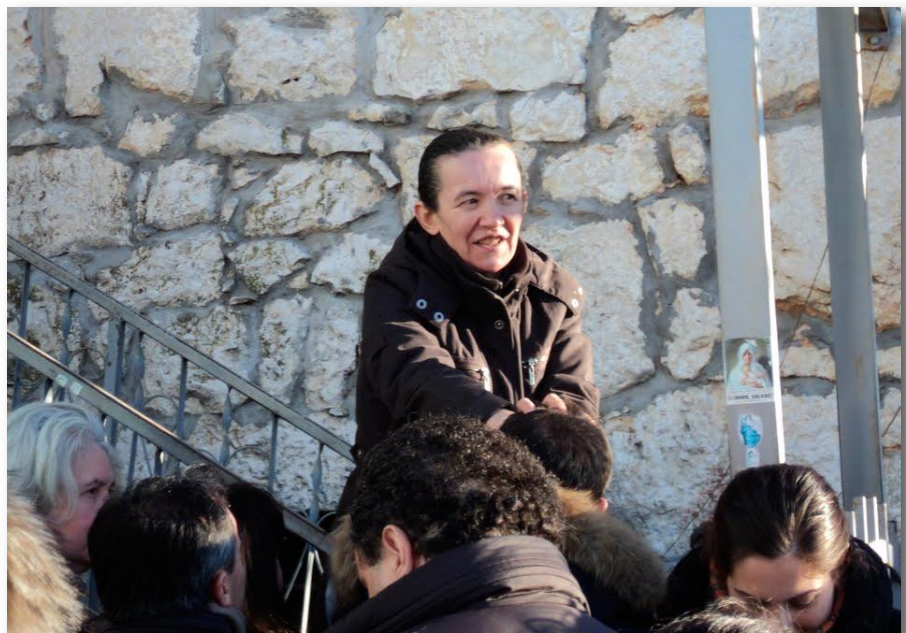
– Mit mond a Szűzanya a családról, az Ön családjáról?

– Családom példakép kellene legyen sokak számára. A Szűzanya azt kéri, hogy a családok újítsák meg a rózsafüzér imát, de a legfontosabb, amit kér tőlünk a közösség, az az egység: mindannyian a családban találunk időt arra, hogy együtt lehessünk. Ha az ember őszintén tesz valamit, azt akarja követni, amit a Szűzanya mond, akkor ő lassan-lassan a cselekedeteivel válaszol családjának. A legfontosabb, amit a Szűzanya mond nekünk az, hogy imádság nélkül nincs jövő. Az imádságnak kell lennie az első helyen az életünkben. Ha családjában elkezdünk imádkozni, akkor lesz párbeszéd, mosoly és minden jó, és mindez összhangban lesz Isten akaratával. Ha az ember nem imádkozik, nincs ideje sem önmagára, sem a családjára, akkor széthúzás támad a családban. Ha azonban minden nap munka előtt imádkozunk, ha a napot térdelve kezdjük, akár csak kettő vagy öt percig is, és azt mondjuk: Istenem, köszönöm neked ezt a napot, és benne önmagam, jól vagyok, és itt vagyok, készen a Te szolgálatodra, akkor ezzel megtettük a legszükségesebbet. Napunkat és önmagunkat Isten kezébe helyeztük. Este összegyűjtjük a családjunkat, hálát adunk Istennek ajándékáért, hogy jól vagyunk, hogy a családjunk is jól van, Isten kezébe helyezzük mindent és elmegyünk aludni, mert holnap új nap kezdődik, melyet újra hálaadással és imával kell kezdenünk.

– A Szűzanya még minden nap meglátogat, és kicsit sem változott, de mi annál inkább. Néha megváltozik az arca, valamilyen benyomás hatására, a hangulata többé-kevésbé vidám vagy szomorú. Érkezését háromszori fényvillanás jelzi. Szürke ruhája van, fehér a fátyla, csillagból korona van a fején, a szeme kék, fekete a haja, és az arca pirosospgás. Lebeg a levegőben egy szürke felhőn, lába nem érinti a földet. Ünnepeken: Húsvétkor, Karácsonykor, Nagyboldogasszony ünnepén, és a születésnapján arany ruhában jelenik meg. Karácsonykor karjában a kis Jézussal érkezik. Egy alkalommal, néhány évvel ezelőtt, Nagypénteken a felnőtt Jézussal jelent meg, akinek testét sebek borították. Nagyon meggyötört volt, a fején töviskoronával. A Szűzanya azt mondta: „Eljöttem, hogy megmutassam nektek, mennyit szenvedett értünk Jézus.”

– Meglátogatja-e Önt még minden nap a Szűzanya, és még mindig ugyanolyan-e, mint kezdetben?

A születésnapunkon a Szűzanya gratulál nekünk, születésnapján pedig mi köszöntjük fel Őt. Kezet fogunk és megpusztiljuk egymást. Ő normális személy, élő, ugyanúgy, mint mi. A Szűzanya szépsége leírhatatlan, semmihez sem hasonlítható, mert ezen a Földön nem létezik hozzá hasonló szépség. Egyszer megkérdeztük tőle, hogy miért olyan szép, mire Ő a következőképpen válaszolt: „Szép vagyok, mert szeretek. Kezdetek el ti is szeretni, és ti is szépekké váltok. Az igazi szépség nem a külső szépség, hanem a lelkünk és szí-

vünk mélyéből fakad. Ti manapság túl sokat foglalkoztok a külsőtökkel, mert elfelejtettétek a belső szépség fontosságát. Én arra hívlak és kérlek benneteket, hogy kicsit jobban figyeljétek a belső szépségre, a külső pedig magától fog jönni, ezért nem kell aggódnotok.”

– Nagyon érdekes történet, amikor Ön és Jakov a Mennysországra voltak, szó szerint. Hogy is volt?

– Ez szó szerint így igaz! Nem a jelenés ideje alatt történt, hanem délután, mielőtt a templomba indultunk a rózsafüzérre. Betértünk Jakovékhoz, és megkértük megboldogult édesanyját, hogy készítsen nekünk uzsonnát. Míg ő lement a konyhába, mi a felső, kis szobában voltunk. A fotóalbumban a családi fényképeket nézegettük. Egyszer csak Jakov, aki az albumot fogta, hirtelen eldobta, majd térdre borult. Én is mellette találtam magam.

A Szűzanya meglepett bennünket. 15 óra 20 perckor érkezett, és ebben igazán nem is reménykedtünk. Azt mondta: „Most te és Jakov velem jöttök, hogy lássátok a Mennysországot, a Poklot és a Tisztítótűzet.” Jakov a következőt mondta válaszul: „Drága Szűzanya, vidd el Vickát, mert neki több testvére van, de én egyedül vagyok!” Jakov azt gondolta, hogy ha elmegyünk, akkor többé nem fogunk visszajönni. Én arra gondoltam, hogy hány

napig, hány órán át utazunk odáig, és vajon az Ég felé vagy a Földön fogunk utazni?! De hála Istennek, minden úgy lesz, ahogyan a Szűzanya mondja, nem szóltam semmit, csak azt gondoltam, legyen az Ő akarata szerint.

Ekkor a Szűzanya megfogta a jobb kezemet, Jakovnak pedig a bal kezét, és elvitt bennünket. A mennyezet egyszerre csak megnyílt felettünk, pont annyira, hogy át tudtunk menni. Egy szempillantás alatt a Mennysországra voltunk. Egy határtalan hely volt, olyan ragyogó fény töltötte be, mely nem létezik a Földön. Az emberek szürke, rózsaszín és sárga ruhában voltak. Sétáltak, imádkoztak, énekeltek, és kicsi angyalok vették körül őket. A Szűzanya a következőket mondta: „Nézzétek, mennyire boldogok ők, akik a Mennysországra vannak.”

Olyan boldogság volt ez, melyet nem lehet szavakkal leírni, nem létezik ilyen boldogság a Földön. A Tisztítótűz is egy nagy terület volt, de itt nem látszottak az emberek. Hamuszürke volt minden, és azt lehetett érezni, hogy az emberek rángatóztak és dörömböltek. Világosan lehetett érezni, hogy értük sokat kell imádkozni, mert szükségük van az imáinkra ahhoz, hogy kiszabaduljanak a Tisztítótűzből. A Pokol közepén hatalmas tűz ég. A Szűzanya először megmutatta, hogy milyenek voltak ezek az emberek normális állapotukban, és azután hogyan jönnek ki a

tűzből különböző állati alakokat öltve, mintha soha nem is lettek volna emberek. És minél mélyebbre zuhannak a tűzbe, annál inkább Isten ellen vannak. A Szűzanya megmagyarázta, hogy azok, akik a Pokolban vannak, saját akaratukból mentek oda, így akarták. Azok az emberek, akik itt élnek a Földön, és mindent Isten akarata ellen tesznek, ők már itt is a pokolban élnek, a sorsuk ott csak tovább folytatódik. A Szűzanya azt mondta: „Sok ember, aki itt él a Földön, azt gondolja, hogy a halállal minden befejeződik. Tévednek, mert ti itt a Földön csak átutazók vagytok.”

– Sokan vannak, akik nem szeretnek hallani a Pokol létéről.

– Igen, sokan vannak, akik azt kérdezik tőlem, hogy néz ki a Mennysországra, milyen a Tisztítótűz. A Pokolról azonban nem kérdeznak. Azt gondolják, és igazuk is van, hogy Isten mérhetetlen szeretet, és senkit sem fog a Pokolba küldeni. A Szűzanya ezt különös módon érzékeltette, és a következőket mondta: „Isten senkit sem fog a Pokolba küldeni, így mi magunk döntjük el, hogy hová szeretnénk menni, szabad akaratot kaptunk. Így azok a személyek, akik a Pokolban vannak, a saját akaratukból mentek oda. Minden embernek van lehetősége itt a Földön megjavulni, bűnbánatot tartani és kiérdemelni a Mennysországot. Csakis rajtunk áll, hogy megnyit teszünk ezért.”

– A Szűzanya korábbi üzeneteiben gyakran említette, hogy a Sátán nagyon erős.

– Nemcsak a korábbi üzeneteiben említi, hanem a mostaniakban is. A Sátán erős, és minden szabad pillanatot kihasznál, mert jól tudja ugyanis, hogy hol vagyunk a legérzékenyebbek. Fő célja, hogy tönkretegy családjainkat, hogy minél több viszályt, széthúzást szítson.

– A nagy kegyelmek ideje van.

– Igen, a nagy kegyelmek idejét éljük, és azt gondolom, hogy míg a Szűzanya

velünk van, ez hatalmas, felbecsülhetetlen kegyelem. És ez mindannyiunk számára egyformán megadatott. Nincs különbség, mert nem a neked és a neked szóló kegyelemről van szó, hanem a kegyelem felkínáltatott mindenki számára. Csakis rajtunk áll, hogyan válaszolunk, hogyan fogadjuk be.

– **Ki vezeti a beszélgetés fonalát, a Szűzanya vagy Vicka?**

– Néha Ő, néha én. Attól függ, hogyan alakul a beszélgetés.

– **Van-e még valami, amit eddig nem mondott el a Szűzanya?**

– Alapjában véve mindent elmondott, kivéve azt, ami a jövőben fog megtörténni. Amikor eljön ennek az ideje, nyilvánosságra kerül. A Szűzanya azt mondja, sok új üzenete van számunkra, de még nem tudja elmondani, mert még az eddigieket sem fogadtuk el. Nem élünk úgy, ahogyan ő kéri. Sokan mondják, hogy a Szűzanya mindig ugyanazt mondja, egyformák az üzenetei, mindig hasonlókat kér. De mi más tehetne az Édesanya, amikor oly sokan vannak azok, akikre érvényes a mondat: - az egyik fülükön be, a másikon pedig ki - és a szívükben nem marad semmi. Ő a legegyszerűbb módon, a leg-

egyszerűbb jelenlétével, minden erejével arra törekszik, hogy megértsük üzeneteit, de mi nem értjük, és mindig valami újról szeretnénk tudni. Senki sem érdeklődik arról, hogy mit mondott eddig. Ez azt jelenti, nem érdekel bennünket, hogy mit mondott a Szűzanya, hanem kérdéseinkkel igazoljuk önmagunkat, mert üresek vagyunk. Ha elfogadjuk és elkezdjük élni a Szűzanya üzeneteit, meg fogjuk látni, hogy egyetlen szava sem ugyanaz.

A Szűzanya minden hónap 25-én ad üzenetet az egész világnak. Az első években a Szűzanya minden csütörtö-

kön adott üzenetet. Miért nem ad most is minden csütörtökön üzenetet? Mert azt gondolta, hogy az túl sok számunkra. Egy üzenet sem hosszabb harminc szónál. Mintha ezzel azt ajánlaná, tessék, itt van, lehetőséget kínálok számotokra, hogy lássam, mennyire vagytok készen, mennyit fogtok tenni?! Az üzenetet a szívünkbe kell helyeznünk, meg kell élnünk, hogy ha majd a következőt kapjuk, azt is készek legyünk befogadni. Alig hogy elkezdjük élni a Szűzanya üzeneteit, meg fogjuk látni minden szavának fontosságát.

fordította: Sarnyai Andrea

2011. március 18.

Mirjana Dragičević-Soldo látnoknak 1981. június 24-től 1982. december 25-ig voltak mindennapos jelenései. Az utolsó ilyen jelenésen a Gospa átadta neki a tizedik titkot, és azt mondta, hogy ezentúl minden évben, március 18-án fog megjelenni neki. Így is történt minden évben. Ma több mint tízezer zarándok gyűlt össze a rózsafüzér imára a Kék Keresztnél. A jelenés 13:46-kor kezdődött és 13:50-ig tartott. A Gospa a következő üzenetet adta:

„Drága gyermekek! A legnagyobb Szeretet nevében vagyok veletek, a szerető Isten nevében, aki Fiam által közel jött hozzátok és megmutatta nektek az igaz szeretetet. Isten útján szeretnélek vezetni benneteket. Szeretném megtanítani nektek az igaz szeretetet, hogy mások ezt lássák bennetek, és ti ezt lássátok másokban, hogy testvérek legyetek számukra és mások az irgalmas testvért lássák bennetek. Gyermekeim, ne féljetek megnyitni nekem a szíveket. Anyai szeretetemmel meg fogom mutatni nektek, hogy mit várok mindnyájatoktól, mit várok apostolaimtól. Gyertek velem. Köszönöm nektek.”

Életetek legyen Isten akaratának örömteli megélése!

Múlt havi üzenetében a Szűzanya arra hívott bennünket, hogy dolgozzunk a saját megtérésünkön. Ez a legfontosabb üzenet, mellyel hozzánk fordult. Ennek az üzenetnek az elején is a megtérés szükségességére és fontosságára figyelmeztet bennünket. A megtérés változást követel. A megtérés visszatérés arra az útra, mely Istenhez vezet, aki az öröm és az élet forrása. Csak Isten tud mindent újjáalkotni. Ő sohasem ismételi. Vele sohasem unalmas.

Az élet teljességével és újdonsággal csakis Ő tud megajándékozni bennünket. Szűz Mária, Jézus Anyja, aki a mi Utunk, Igazságunk és Életünk, az új felé szeretne vezetni minket, melyet Isten tud bennünk beteljesíteni. Isten szüntelenül hív az új életre, a szentségre és a tökéletességre. Isten hívása a mi válaszukra vár, a mi Igenünkre, mellyel megengedjük Neki, hogy akaratát beteljesítse bennünk.

Szűz Mária Isten akaratának örömteli megélése hív életünk minden percében. Nem Isten akaratának felismerésével van problémánk, hanem az a baj, hogy az Ő akaratát nem a sajátunkként ismerjük fel. Istent ellenségként is láthatjuk, aki el akarja venni életörömünket.

Úgy is tűnhet számunkra, hogy Isten akaratát keresni és megtenni azt jelenti, búcsút inteni a boldog életnek. Isten nem ellenségünk, hisz Ő annyira szeretett bennünket, hogy Fiát sem kímélte, hogy teljes életünk nyerjünk. Hitünk és Istennel való kapcsolatunk nem abban áll, hogy mi mit teszünk Istenért, hanem abban, hogy Ő mit tett értünk. Amikor ez az igazság leszáll a szívünkbe és betölti egész lényünket, akkor örömmel tesszük meg Isten akaratát, nem előírás vagy kötelesség gyanánt.

Az Úr Jézus teljesen elfogadta az Atya akaratát: „Mert nem azért szálltam alá a mennyből, hogy a magam akaratát tegyem meg, hanem annak akaratát, aki küldött” (Jn 6,38).

Ez az ideál, mely felé szüntelenül törekednünk kell. A szentség feltétele a feltétel nélküli önátadás és bizalom Isten gondviselésébe és irántunk való szeretetébe. Az önátadásról és Isten szeretetébe vetett bizalomról tesz tanúságot életével sok-sok szent. Kis Szent Teréz tudta azt mondani: „Már régóta nem vagyok önmagamé, teljesen átadtam magam Jézusnak. Ő továbbra is szabadon rendelkezhet velem.”

Ahhoz, hogy örömmel tudjuk megtenni Isten akaratát hinnünk kell, hogy Ő velünk van mindabban, ami velünk történik. Isten előtt semmi sem marad rejtve és semmi sem történik nélküle. Akarata a sivatagot virágos kerté változtathatja és mindaz, ami értelmetlenné tűnik, értelmet nyer.

Akkor kerülünk nehéz helyzetbe, ha nem ismerjük fel Isten akaratát abban, ami velünk történik. Ha nem hiszünk az Isteni gondviselésben, mely által minden jóra fordul, azok életében, akik Istent szeretik. (vö. Róm 8,28).

Minden nehézségben, ami bennünket ér, minden keresztben, melyet hordozunk vagy bajban, mely velünk történt, a Szűzanya öröme hív. Égi Édesanyánk, Mária mélyebbre lát, látja Istent, aki mindent jóra fordít, és ezért van ereje ahhoz, hogy Isten akaratának örömteli megélése hívjon. Sziluán, orosz ortodox szerzetes szavai szolgálnak tanúságként Isten akaratának megélésében: „Hogyan tudhatod meg, hogy Isten akaratára szerint élsz-e? Ez a jel: ha van megoldatlan problémád, akkor az azt jelenti, hogy nem adtál át mindent Istennek, és

nem tudom mennyire hiszed, hogy az Ő akarata szerint élsz. Aki Isten akarata szerint él, semmiért sem aggódik. Minden szükségét, ahogyan önmagát is, átadja az Úrnak. Mindent az Úr kezébe helyez. Ha nem kapja meg azt, amire szüksége van, akkor is olyan békességben marad, mintha megkapta volna. Nem fél attól, hogy mi fog történni, mert tudja, hogy minden Isten akarata. Ezért béke van testében és lelkében is.”

Isten jelen van életünk minden pillanatában. Jelen van minden banálisnak tűnő helyzetben ugyanúgy, ahogyan életünk fájdalmaiban és örömeiben is. Ismeri minden lépésünket, függetlenül attól, hogy tudatában vagyunk-e vagy sem.

Szűz Mária, aki boldog, mert hitt, vezessen el bennünket a megtérés útjára és Isten akaratának örömteli megélése, melynek Ő is teljesen átadta magát.

Könyörögjünk: Szűz Mária, kérlek Téged, aki az Úr szolgálója vagy, mert teljesen átadtad magad és örömmel élted meg Isten akaratát életed minden szomorú és örömteli percében, bátoríts minket, járj közben értünk, hogy mi is a megtérés útján járassunk és megtapasztalassuk Isten megújító erejét és örömet, melyre Te, Édesanyánk el szeretnél vezetni bennünket. Imádkozz értünk Szűz Mária, hogy akaratunkat alá tudjuk vetni Isten akaratának, mert az Ő akarata a mi békénk és életünk. Most a nagyböjti időben könyörögj ki számunkra, hogy a kegyelem megerősödjön bennünk, hogy meg tudjunk halni önmagunknak és Istenben élnünk a te példád szerint. Húsvét felé vezető utunk legyen telve örömteli és hálaadó imával, mert ez Isten akarata és a mi megszentelődésünk.

fra Ljubo Kurtovic

A rózsafüzér jót tesz a szívnek

A rózsafüzér imádkozása közben minden katolikus hívő érzi, hogy megkönnyebbül a lelke, most azonban tudományosan megállapították, hogy a rózsafüzér jót tesz a szívnek. Hogy a rózsafüzér imádkozása szabályozza a lélegzést és a szívverést, azt csak most bizonyították be tudományosan. Az erre vonatkozó közlés nem kisebb forrásból, mint a tekintélyes *British Medical Journal*-ból származik.

A milánói *Corriere della Sera* napilap egész oldalas cikkben számol be a felfedezésről. A kutatás Luciano Bernardi professzor kezdeményezésére, a páviai egyetemen indult meg, az oxfordi Radcliffe és a firenzei Santa Mária Nuova kórházak, valamint a lengyelországi gdanski egyetem közreműködésével, egészséges szervezetű önkéntesek segítségével. A kutatók figyelmét az a felfedezés keltette fel, hogy a rózsafüzér elimádkozása során a percenkénti önkéntelen 14 lélegzetvételt 6-ra csökkenti.

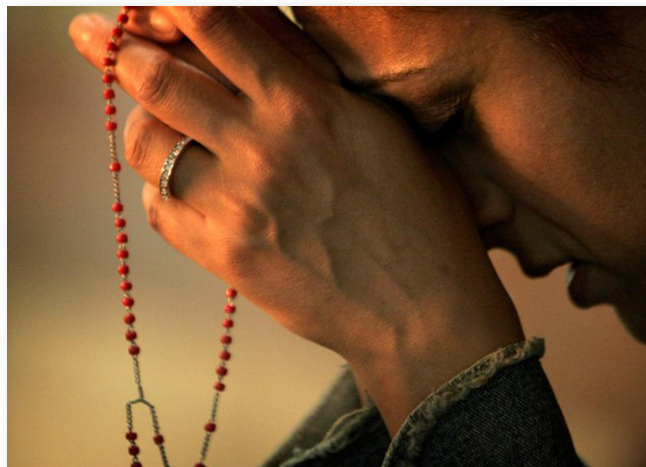
Gyakorlatilag a rózsafüzér imádsággal a lélegzés szinkronba kerül a szívdobogással és a vérkeringéssel - jelentette ki Simoné Cencetti doktor, a firenzei Santa Mária Nuova kórház belgyógyásza, a kutatómunkáról írt beszámolóban. A kísérletben részt vett önkéntesek lelassult szívverését elektrokardiogram jelezte, vérnyomásukat pedig szabályos időközökben mérték. Az orvostudományban eddig nem remélt eredményeket érhetnek el a rózsafüzér imádkozásával, elsősorban olyan szívbetegknél, akik szívverését csak gyógyszer alkalmazásával tudták szabályozni - mondta a milánói Seregnó kórház kardiológus főorvosa.

A Rózsafüzér kialakulásának vázlatos története

Írország, Kr. u. 800-900

Történészek állítják, hogy a rózsafüzér eredete a 9. századi Írországban van. Abban az időben, ahogy ma is, a 150 zsoltárt tartalmazó Zsoltárok könyve nagyon fontos imakönyv volt a szerzetesek körében. A szerzetesek és a papi klérus tagjai is, órákon keresztül recitálták vagy kántálták ezeket a zsoltárokat (ez fontos szerepet játszott a zsolozsma kialakulásában is). A kolostor környékén élő emberek csodálták és tisztelték ezt az állhatatos imádkozási szokást, de mivel sem olvasni nem tudtak, sem megjegyezni a hosszú zsoltárokat, így bánatukra, ők nem gyakorolhatták ezt az imaformát.

Egy ír szerzetes indítványozta a kolostor környékén élő embereknek, hogy imádkozhatnának a 150 zsoltár helyett 150 Miatyánkot, s hogy számolni tudják az imákat, tegyenek egy erszénybe 150 kavicsot. Ezt az imamódszert már Remete Szent Pál is alkalmazta (Kr. u. 419). Később egy kötélre kö-

tötték vagy 150 vagy 50 (a 150 egyharmadát) csomót, és ezt használták a számolásra. Végül egy kis zsinór terjedt el, melyre 50 darab kisebb fadarabot kötöttek rá.

Damiáni Szt. Péter (+ 1072) említést tesz arról, hogy ehhez az imaformához elkezdtek hozzáadni az Angyali üdvözlést (Lk 1,28). Nemsokára az Angyali üdvözlést átveszi az 50 Miatyánk helyét, illetve a két imádságot egyesítették.

Néhány középkori teológus a 150 zsoltárt Jézus Krisztus életének, halálának és feltámadásának elfátyolozott titkainak tartotta. Összeállították ennek megfelelően "A mi Urunk és Üdvözítőnk, Jézus Krisztus zsoltároskönyvé"-t. Ez 150, Jézus tiszteletére szóló dicséretet tartalmazott. Nemsokára Mária-nak is állítottak össze egy ilyen zsoltároskönyvet, de 150 dicséret helyett 50 dicséretet számoltak, és ezt hívták „rosarium”-nak (rózsakertnek), avagy virágcsokornak.

1208-ban megjelenik a Szűzanya Szent Domonkosnak, és mint új és hathatós fegyvert ajánlja neki a rózsafüzért. Domonkos „feléleszti és elterjeszti” rendjében, és a renchez közelálló között a rózsafüzért.

Kr. u. 1365 körül az Üdvözlégyeket tizedekre csoportosították és egy Miatyánkot szúrtak minden tized elejére.

Kr. u. 1409 táján alkalmi gondolatokat - meditációkat - csatolnak az egyes Üdvözlégyekhez, főként a rosariumból.

Kr. u. 1470-től a Domonkos-, a ciszterci és a karthauzi rend elterjeszteni az egész Nyugati Egyházban az „új rózsafüzért”.

1400-1500 között a 150 Üdvözlégyhez tartozó gondolatokat fametszeteken is ábrázolták. Ez azonban a képek nagy száma miatt a gyakorlatban nem vált be. Így a képes rózsafüzér megrövidült, és egy kép - Jézus életének, halálának és feltámadásának valamelyik titka - egy Miatyánk alá tartozott, ahogy ma is tartozik.

Kr. u. 1700. Montfort Szent Lajos megírja azt a leggyakoribb titok-csoportot, amelyet ma is használunk.

Kr.u. 2011. Én mindennap használom. (Te is?)

<http://elizeus.kozosseg.com/fellowshiptemplate/education/1/831/>

Medjugorjei hírlevél

2011. február

2011. február 15.

Kedves Medjugorjei gyermekeim, áldott legyen Jézus és Mária!

1. Február 2-án Mirjana a következő üzenetet kapta a szokásos jelenés után.

Kedves Gyermekeim, körém gyűltetek, mert keresitek utatokat, keresitek az igazságot, de azt elfelejtitek, hogy a legfontosabb az, hogy rendesen imádkozzatok. Szátokat számtalan szó hagyja el, de lelketekben nem éreztek semmit. Sötétségben jártok, Istent is saját kedvetek szerint képzelitek el, és nem úgy látjátok Őt, mint amilyen valójában. Kedves Gyermekeim, az igazi imádság szívetek legmélyéről jön, a szenvedésből, az örömből és a bűnök bocsánatáért való vágyból. Ez az igazi út, amelyen elérhettek és megismerhettek az igazi Istent és egyben magatokat is, hisz ti az Ő képe lettetek teremtvé. Az ima örömmel és beteljesüléssel tölti majd be szívemet, hogy küldetésem sikerrel járt, és közelebb hozott titeket Isten családjához. Köszönöm.”

A Szűzanya megáldott minden jelenlévőt, köszönetet mondott és megkért mindenkit, hogy imádkozzunk papjainkért.

2. Egyiptomban is egyre jobban terjed Gospa üzenete. A jelenlegi események közepette barátaink imádkoznak és békésen várnak. Istennek szentelik magukat, és csak Őrá támaszkodnak, aki mindig csodálatos dolgokat készít. A Medjugorje Gyermekei egyik Kairói képviselője így imádkozott: „Jézus, ne feledd, hogy Egyiptom befogadott és megvédett, amikor olyan kicsi voltál, kérlek védj Egyiptomot!”

Csatlakozzunk mi is imádságukhoz, és együtt velük így imádkozzunk: „Uram, óvd Egyiptomot”, és természetesen mindez az egész Közel-Keletre vonatkozik.

3. Február 6-án emlékeztünk meg Marthe Robin mennyben való születésének 30. évfordulójáról. Ebből az alkalomból, a február 2-ai üzenet szellemében, íme, egy részlet Martha Robin egyik írásából, amit 1930. január 29 -én vetett papírra:

„Imádkozzunk: teljes szívünkkel állandóan, és időről időre hangosan. Ahogy maga Jézus, amikor a Miatyánkra megtanított minket. Az imádságot ne szavaljuk, mint egy verset, hanem imádkozzuk. A mozdulataink a lelkünkkel jöjjenek. A lélek utasítására kell a térdnek és az egész testnek meghajolnia; a lélek parancsára kulcsoljuk imára ujjainkat, és szemünket vessük a Mennyország felé. A lélek az, amely felemelkedik Istenhez, és a test csak a lelket követi.

Az imádság a legfontosabb és a leg sürgetőbb feladat életünkben. Imádkozunk és minden elmondott ima, és zsol-tár úgy hagyja el a szívünket, mint a szeretet lángoló nyilai. Ajánljuk fel szenvedésünket, és áldozatainkat, munkánkat. Alázkodjunk meg, gyakoroljunk bűnbánatot és ajánljuk fel a misszionáriusoknak, papjainknak és pásztorainknak. Segítsük őket, hogy életüket igazi apostolokként élhessék. A szentek közössége egy kölcsönös, testvéri segítségnyújtás.”

4. A január 25-i üzenetet mindenki nagy lelkesedéssel fogadta Medjugorjében. Azt el kell mondani, hogy Gospa ritkán gratulál nekünk azért, hogy nyitott szívvel fogadjuk elhívását, amellyel

gyermekeit Isten szeretete felé szeretné terelni! Anyaként Ő elmondja üzenetét minden gyermekének, de gyermekei közül van, aki meghallgatja tanácsát, van, aki nem. Sokat szenved azok miatt, akik nem figyelnek rá, és mindent megtesz, hogy őket is magához hívja.

De egy olyan üzenetre is nagy szükség volt, hogy azokat is biztassa, akiket így ír le: „az a sokaság, akik igent mondtak”. Legyünk mindannyian ennek az áldott sokaságnak a tagjai és továbbra is mondjunk igent, ahogy ő is kitartóan igent mondott Názáretben.

Személyes tanúságtétel:

Amikor 1976 áprilisában az Úr elhívott, hogy magamat teljesen neki szenteljem, egy Szentségimádást során számtalan dolog megvilágosodott előttem és tudtam, hogy most kell eldöntennem, hogy a válaszom egy határozott Igen, vagy egy határozott Nem legyen. Tudtam, hogy Isten határozott válaszra vár.

- Jézus teljes szabadságot adott nekem. Nem volt rajtam nyomás, nem voltam kitéve semmilyen „érzelmi zsarolásnak” Ugyanolyan könnyedén mondhattam volna igent vagy nemet.
- Jézus úgy szólított meg, mint egy szegény embert, és nem egy gazdagot. Nem próbált szép ígéretekkel csábítani.
- Jézus olyan szeretetet sugárzott felém, hogy azonnal megértettem, hogy a világon senki sem szeret engem úgy, ahogy Ő szeret.

Így megadtam magamat Neki, és igent mondtam hívására. Ettől életem teljesen új irányt vet. Mikor visszaemlékszem arra az időszakra, amikor Jézus

Miért hiszek Medjugorjében?

várt a válaszomra, eszembe jut, hogy milyen könnyű lett volna nemet mondanom, és csak köszönettel tartozom Istennek, hogy segített igent mondani.

Mi lett volna, ha nemet mondom? Fogalmam nem volt arról, hogy Istennek milyen tervei vannak velem, csak egy dologban voltam biztos: hogy életemet Vele fogom tölteni és Neki fogom szentelni. És ez a tény örömmel töltött el. Ennyi év után, világossá vált számomra, hogy mi is az Ő terve velem. Most már tudom, hogy akkor Ő volt az, aki igent mondott, és azóta az Ő hozzászóló hűsége minden képzeletet felülmúl.

Az én kusza, törékeny Igen válaszómat elfogadta, azért hogy átalakíthassa egy határozott válasszá.

Amikor figyelem a mai sorsokat, a sok konfliktust, válást, fájdalmat, a szétesett családokat, mennyire hálás vagyok, hogy akkor engem elhívott. Boldog vagyok, hogy az én apró, törékeny, bár őszinte igen válaszómat, elég volt neki, ahhoz hogy beengedjen a hajójába. És milyen csodálatos hajó is ez! Amikor vízre száll, a viharok megtámadhatják, de ettől csak még ellenállóbb lesz, és nem süllyed el, mert Jézus is rajta van.

Mіндеzt azért mondtam el, hogy megoszam veletek a következő bizonyosságot: Igent mondani Istennek, a legcsodálatosabb élmény a földön. Soha nem fogjátok megbánni, hogy Istennek Igent mondtatok!

Legdrágább Gospa, köszönjük, hogy nekünk adtad Jézust. Mit is tennénk nélküle?

Segíts nekünk abban, hogyha Igent mondtunk Isten hívására, ahhoz kitaratóan ragaszkodjunk mindennapi megpróbáltatásaink közepette!

Emmanuel Nővér +

1. Mert jó gyümölcsöt terem! –Urunk Jézus tanítása szerint, a jó fa jó gyümölcsöt terem. (Mt 7,17)
2. Mert Medjugorjében csodák történnek. A csodák Isten jelei. Több ezer gyógyulás történt, melyek között sok testi gyógyulás, és még több lelki gyógyulás jött létre Isten kegyelméből az elmúlt 29 évben.
3. Mert Medjugorje az imádság helye. Amikor látni, ahogy emberek ezrei mennek fel a jelenések hegyére, keresztutat végezve, az éles sziklákon sokan mezítláb, akkor elgondolkozhatunk azon, hogy mi teszi képessé erre őket? - Az élő hit.
4. Mert Medjugorjében misztikus jelek jelennek meg az égen: Amikor a kereszt mellett Mária alakja kirajzolódik, amikor a Nap forogni kezd, amikor az égen írás jelenik meg „MIR” (béke), stb, akkor ezeket nem lehet letagadni, mert ezrek tanúsítják, akik saját szemükkel látták.
5. Mert amikor kiszálltam az autóból szinte „válni lehetett” a imádság és a szentség levegőjét. Olyan természetfeletti atmoszféra vett körül, hogy úgy éreztem ez már nem a föld, hanem az ég.
6. Mert a látókok 30 év óta megszentelt életet élnek. Mind a 6 gyermek, most már felnőttként, családosként naponta órákat imádkozik, előadásokat tart, gyermekeket nevel, és izzik bennük az Isten iránti szeretet.
7. Mert szeretem a Szűzanyát, és hiszem, hogy meg akarja menteni a vesztébe rohanó emberiséget. Ami ott történik a mennyei Atya tervének egy része.
8. Mert Mária üzenetei mind Jézusra mutatnak, hozzá vezetnek.
9. Mert az emberek, akik odazarándokolnak, megtérnek. Reggeltől estig gyónatnak az atyák tíz-tizenöt helyen is.
10. Mert a zarándokok közül sok fiatalban megszületett az Istenszolgálat vágya, csak Németországban 84 papi hivatásról számolnak be, amelyek Medjugorjéből indultak el.
11. Mert ott szeretet, öröm és béke van.
12. Mert hiszek azoknak a paptestvéreknek (az elmúlt 30 év alatt, 30.000 paptestvér látogatott Medjugorjéba, volt olyan hónap, amelyben 5020 pap koncelebrált a szentmisén), püspöknek, pl.: Frano Franic, aki szerint Medjugorje a világ csodája, és bíborosoknak – pl.: Schönborn bíboros - teológusoknak pl. René Laurentin, akik éltek a megkülönböztetés adományával, és rendszeresen odazarándokolnak, mert hitelesnek tekintik Medjugorjét.
13. Mert erre is alkalmazható, hogy Isten népe – (ahogy a II. Vatikáni Zsinat tanítja Lumen Gentium 12 „A hívők összessége a Szentlélek kenetét kapta...”) – a Lélek által hitelesnek tekinti. Ezt bizonyítja, hogy az elmúlt 30 évben több, mint 30 millió zarándok ment Medjugorjéba, és lelkileg megújult és megerősödött. (Volt olyan hónap amelyben 325.500-an áldoztak)
14. Mert hiszem, hogy az összeomlás előtt álló világban Medjugorje Isten irgalmas szeretetének kiáradása és utolsó figyelmeztetése a megtérésre.

Katona István atya

2011. március 25.

„Drága gyermekek!

Ma különös módon szeretnék a megtérésre hívni benneteket. Kezdődjön máától új élet a szívetekben. Gyermekek, szeretném látni az „igeneteket”, és életek legyen Isten akaratának örömteli megélése életek minden pillanatában. Ma különös módon megáldalak benneteket édesanyjai áldással, a béke, a szeretet és az egység áldásával szívetekből és Fiam, Jézus szívéből.

Köszönöm, hogy válaszoltatok hívásomra.”

Drága testvéreim, tisztelt imacsalád!

Íme, előttünk van a Béke Királynéjának üzenete, amely tökéletes azonosággal van ezzel a böjti idővel. Meghívás ez a megtérésre és az új élet elkezdésére, mely látható a kitarásban és a mindennapi élet összehangolásában Isten akaratával.

A böjti idő igazából olyan idő, mely új életre, imára, böjtre, jócselekedetekre inspirál, hogy igyekezzünk életünket összehangolni Isten akaratával, Jézus Krisztussal és a szentek életével. Ez nem könnyű. Nem szórakoztató. Ez a mi személyes „IGEN”-ünk mindarra, amit Isten Jézus Krisztus által mutatott meg.

Az Ő élete szeretetté változott a bű-

Jojo atya katekézise

2011. március

nösökkel és a legkisebbekkel szemben. Az Ő élete, ami egyetlen utunk, egyetlen igazságunk és végül is egyetlen s igazi életünk.

Ezért vagyunk a böjti időben áthatva az imával és az az Úr szenvedése és halála fölötti elmélkedéssel. Mert nincs annál nagyobb szeretet, mint másokért odaadni az életet.

Isten Igéje a böjti időben hatalmasan hangzik és megtérésre hív. „Ne keményítsétek meg szíveteket, hanem haljátok az Úr hangját...” A kemény, a kőszívű ember elveszítette Ember - Isteni dimenzióját. A keményszívű ember nem vezekel, nem gyón, nem vonja bele magát az egyházi életbe.

Ez olyan ember, aki mindent megvitat, veszekszik, kötekedik, kritizál és elítél. Ez olyan ember, aki miatt veszekedések vannak a családban és a közösségben. Hasonlít ahhoz a kőhöz a mezőn, amelybe az eke mindig megakad.

Emlékezzünk Jézus példabeszédére a magvetőről, arra a magra, amely a kőre hullott. A kőre hullott mag elszárad, mert a gyökere számára nincs a szükséges föld. És van olyan emberi élet is, mely terméketlen, mely nem változhat a kőszív miatt.

A megtérésre való meghívás az ember számára teljesen természetes. Nincs olyan ember, aki azt mondhatná, hogy nincs szüksége megtérésre. Nincs senki, aki azt mondhatná, hogy tökéletesen teljesítette küldetését az életben.

Mindenki meghívást kapott a változásra, illetve a megtérésre. Szüntelenül dolgoznunk kell magunkon.

Az Anya azt mondja, hogy szívünkben ennek az új életnek még ma el kell kezdődnie. Hogy ez mit jelent? Az új élet Jézus Krisztus adománya. Minden embernek megadatik ez az adomány, aki elfogadja Jézust, Egyházát és a szentségeket.

Nézzük a földet, amely az ember

számára adomány acélból, hogy megművelje, hogy vele és belőle éljen. Az olyan föld, amely el van hanyagolva, nem terem. Az olyan földnek, amely alultáplált, csak szerény, vagy semmilyen termése nincs. A föld azt várja, hogy megműveljék, védjék. A mag, melyet elvetünk különleges gondoskodást és figyelmet igényel, hogy legyen termés.

Így van ez az emberrel is. Szükséges önmagunk megművelése és életünk kultiválása. Ki kell gyomlálni minden gazt, minden rosszat, s védeni és gondozni mindent, ami jó és pozitív. Isten oly sok jót adott nekünk és mi felelősek vagyunk ezekért az ajándékokért és kegyelmekért Isten és ember előtt. Sikertelenségünket és terméketlenségünket nem védhetjük, s nem igazolhatjuk, hanem kötelességünk önmagunk és családjunk megváltoztatása.

Jézusnak hatása volt az Anyára, és az Anyának hatása volt Jézusra. Az ilyen kegyelmi kapcsolat szívvel szereshető meg. Minden anyának végtelen hatása van gyermekére. Minden család lényegében erős a nevelésben. A család adja át és hozza létre a gyermek szívében az értékeket, amelyeket ő maga megél. A nevelés a legkevésbé teória. Ez mindennapi gyakorlat és a mi IGEN-ünk a pozitív és keresztény értékekre. A mi családjunk kell hogy közösség legyen a Szent családdal, Szűz Máriával és Jézussal. Ők életük teljességével és szeretetével nap, mint nap fognak hatni a mi változásunkra és családjunk átváltozására.

Emlékezzünk a jelenések kezdetén a rózsafüzér imádkozásban való kitarásra a családokban az egész plébánia területén. Emlékezzünk, hogy mindannyian milyen lelkesedéssel fogadtuk a szerdai és pénteki böjtöt kenyéren és vízen. Ezeknek az áldozatoknak a termése látható volt. A plébánia lakói ab-

Medjugorjei napló

Henri Boulad SJ

2. rész

1984. november 14.

Ma reggel a nyugat-európai árákhoz képest potom díjszabású autóbuszra ülök, amely Medjugorje felé visz, zsemben a falu egy családjának címével, mert ott természetesen nincsenek szállodák. Vendéglátóm Milienko lesz, egy spliti jezsuita unokatestvére, egyszerű, nagycsaládos paraszt. Több mint egy óra hosszat megy a busz a rendkívüli szépségéről híres dalmát tengerpart mentén. Pompás fák kis dombokon, szép, festői lagúnák - és az áttetszően kék Adria.

Egyszer csak a busz bekanyarodik és elhagyja a partvonalat; csakúgy nyög a meredek úton. Ciprusok között egy karsú minaretet fedezek fel, amely újra csak arra emlékeztet, hogy a mai Jugoszláviát négy évszázadig megszállva tartották az oszmán-törökök, és hogy még mindig 2 és fél millió mohamedán él itt - a népességnek mintegy 12 százaléka. 13 millió jugoszláv ortodox keresztény, 5 millió pedig katolikus. A hercegovinai táj karsztos, szegény és nagyon csendes. Egy bizonyos útkeresztezédségnél elhagyom a buszt; megmutatják nekem a Medjugorje felé vezető gyalogösvényt. Böröndömmel kezemben egyedül járom a kihalt utat, pedig azt hittem, hogy valóságos emberáradattal fogok együtt zarándokolni... Ezen az elhagyott vidéken a szürkésfehér karszthegek között elrejtve, öreg, görcsös fák mögött kell, hogy fekdjék ez az istenhátamögötti falucska - Medjugorje. Leülök ezen a békés, falusias tájon egy fatöncre, és magnóra mondom eddigi úti élményeim, amelyeket aztán majd Kairóban leiratok - sokak számára. Ekkor egy belső feszültséget érzek.

Hirtelen elhajlik az út, s a fák mögött már feltűnik annak a templomnak két magas tornya, amelyet jól ismerek a sok, megható fényképről. Szívem hevesen dobog...

A falu bejáratánál egy férfi lép ki egy kis vendéglőből; barátságosan közeledik hozzám, és gyorsan bemutatkozunk egymásnak. Mindketten papok vagyunk; ő olasz, és már harmadszor jött el ide hajón, hogy feljegyezze a medjugorjei eseményeket könyve számára, amelyet az utolsó ötven év Mária-jelenéseiről ír. Amikor hallja, hogy egyiptomi vagyok, azonnal meginterjúvol a zeytuni „Szűzanya” felől, én azonban azt mondom, nem vagyok teljesen meggyőződve arról, hogy ez a fényjelenség természetfölötti tünemény, még akkor sem, ha ezekkel együtt magam is látam az égen: Míg beszélek, ő minden szót feljegyez a könyve számára.

Együtt megyünk a templomhoz. A presbitérium előtt egy jugoszláv ferences atyával találkozunk össze. Megpróbálok vele jól-rosszul elbeszélgetni olaszul, de egyikünk gyengébben beszél a nyelvet, mint a másik. Később könyvebb a dolgom egy angolul beszélő szerzetesnővérrel, ő aztán nyelvi okokból továbbad egy fiatal amerikainak, aki tíz napra jött Medjugorjéba, hogy teljes riportot készítsen szóban és képen (videofilmek, diák, magnókazetták, fényképek) egy amerikai megbízó számára. Ő maga világi ember, azonban végzett teológus, és az USA-ban a karizmatikus mozgalomhoz tartozik. Felszerelésekkel teletömött kocsijában elvisz szálláshelyemre.

Milyen szerencse, hogy egy fedél alatt lakhattam a medjugorjei falusiakkal! A ház a Krizevac nevű kopár hegy

bahagyták nyilvános bűneiket, mint pl. a vulgáris kifejezéseket, a szidásokat, vagy a vasárnapi szentmisémulasztásokat. Mindenki már a harmadik napon, mintegy összebeszélve gyónáshoz járult. Hogy miért? Mert a bűn és kegyelem nem lehet együtt.

Ma is szükséges a mi IGEN -ünk. IGEN az imára, szentmisére, a havi gyónásra, a mindennapi Szentírásolvasásra. Ez az üzenet, és az értelme az Anya szavainak: Ma különös módon szeretnék a megtérésre hívni benneteket.

Drága testvéreim, meg vagyunk hívva arra, hogy válaszoljunk az Ő meghívására. S ahogy a Tékozló fiú, térjünk vissza az Atyához. Menjünk vissza az Anyához és Fiához. Menjünk vissza az Egyházhoz, s a szentekhez. Más út nincs. Szakadjunk ki az álomból, s nyissuk meg egész életünket az Anya üzeneteinek.

Ez lesz a legjobb és legőszintébb előkészületünk a harmincadik évfordulóra. Ha valakinek ebben az időben szívvel kell gondolkodnia és lelkesedéssel kell válaszolnia, akkor ez épp a mi imaközösségünk. Minden kísértés ellenére ki kell tartanunk és el kell készülnünk a nagy évfordulóra: Az Anya harminc éve van a szeretet gyermekeivel.

Ebben a hónapban ezekre a szándékokra fogunk imádkozni:

- Minden keresztény megváltozásáért, és az Atyához való visszatérésért a gyónás és az Oltáriszentség által.
- Minden zarándokért, a Béke Királynő tisztelőiért, hogy e kegyelmi 30-ig évforduló alatt nagy szeretettel fogadják és éljék SZŰZ MÁRIA üzeneteit. Minden zarándok testi-lelki gyógyulásáért.
- Medjugorje felelős személyeiért: látókok, papokért, akik hirdetik SZŰZ MÁRIA üzeneteit, a gyóntatókért, hogy minden zarándok bennük megérezze az Irgalmas Atya érintését és ölelését, a komisszió tagjaiért, hogy megismerjék és feltárják az igazságot.

<http://elizeus.kozossege.com/fellowship-template/education/1/900/>

lábanál fekszik. A hegycsúcs messzire állították rá, nagybetűs „MIR” felirattal. Emlékezés az 1933-as évre, amikor ez az intő jel sok tanú előtt megjelent az égbolton. MIR annyit jelent, mint „béke”, Krizevac pedig „Kereszthegy”. A család, amely befogadott, apából, anyából, négy lányból és két fiúból áll. Mindnyájan nagyon kedvesek, de nemigen beszélnek más nyelven, mint az ő délszláv horvátjukon. Olasz, latin, francia, szerbhorvát, angol szó-salátával próbálunk beszélgetni - de leginkább kézzel-lábbal. Miután átvettem szobámat, mely a család lakószobája, gyorsan el is hagyom, és „ahhoz a templomhoz” sietek, amely előtt éppen most áll meg egy francia zarándokbusz Lyonból, ahol franciául beszélhetek. Úgy hallom, hogy szakadatlanul jönnek autóbuszok Franciaországból, Németországból, Ausztriából; hajók Olaszországból; Angliából és Amerikából repülön érkeznek a vendégek. A jugoszlávok viszont csak a közvetlen környékről és nem az egész országból, mert a kormányzat és a sajtó hallgat Medjugorjéről.

Amikor a francia zarándokok meghallják, hogy pap vagyok, azonnal rám bízzák személyes tárgyaikat, amelyeket le kell tennem a jelenés idejére a kis kápolna oltárára, mert a világiaknak nincs oda belépésük. A kápolnába csak 30 személy fér, úgyhogy a kivételezettek papok, betegek és messzi távolból jövő látogatók lesznek.

Én mint egyiptomi pap a három felvétel közül kettőnek megfelelek, és boldognak mondhatom magamat, hogy ott lehetek a jelenések alatt. Együtt megyünk be a nagy templomba, amely 1000 hívőt fogad be, és amely minden este már fél ötkor tömve van. 1969-ben építették ezt az óriási templomot egy ilyen kis falu számára. „Túlságosan nagy!” - mondták egyesek joggal; „sose lehet tudni...” mondták mások - és nekik lett igazuk! És ez 12 évvel az első jele-

nések előtt történt...

Délután öt órakor kezdődik a rózsafüzér-ájtatosság, amelyen én is részt veszek; várjuk a fiatal látnokokat. 17-30-kor átmegegyek a sekrestyével szemközti kis kápolnába. Az oltár a falhoz van építve, fölötte kereszt függ, tőle jobbra egy Mária-szobor áll, köröskörül székek. Magasan az oltár fölött szokott az Istenanya megjelenni ezeknek a kegyelemmel eltöltött gyermekeknek.

Mi, akik ott várakozunk, háromnegyed hatig imádkozunk, ki-ki a saját nyelvén, a Miatyánkot és az Üdvözlőgyet. Ekkor kinyílik az ajtó - és a fiatal látnokok belépnek.

Az oltárhoz mennek, megállnak, lehunyják a szemüket, és a Miatyánkot kezdik el erős hangon imádkozni. Ma négyen vannak: MARIA, JAKOV, VICKA és IVAN - időközben 13-18 évesek lettek. IVANKA nincs jelen, ma átmenetileg Mostarban tartózkodik, ahol ugyanebben a pillanatban meg fog jeleni neki is az Istenanya. MIRJANA Szarajevóban tanul; 1982 karácsonyán a Szűzanya egy titok magán kinyilatkoztatása után elbúcsúzott tőle.

Az első pillanattól kezdve mélyen meghatott ezeknek a fiataloknak nagy egyszerűsége, természetessége. Az óriási, számunkra felfoghatatlan élmények ellenére három és fél év óta egészen szerények és alázatosak maradtak, csaknem félénkek. A kis JAKOV, aki ma 13 és fél éves, a jelenések kezdetén tíz volt. Rendkívül rokonszenves nekem, tisztafejű fiúcska, áttetszően tiszta tekintettel. VICKA a csoport legelevenebb tagja, spontán, impulzív, mindig ragyog az örömtől. IVAN a legidősebb köztük, most 18-18 és fél éves lehet, nyers, paraszti típus. MARIA valószínűleg a szent köztük! Valódi alázata megdöbbenítő! Mások már Lourdesra célozva „a medjugorjei Szent Bernadette”-nek nevezték, de én is úgy látom, hogy ebből a tizenhat éves lányból csakúgy sugárzik a tisztaság és a szentség. Hallom, hogy

lelki hivatást fog követni. Minden gyermek azonban egyforma egészen természetes lényük csodálatos egyszerűségében és szentségében. Túlságosan egyszerűek ahhoz, hogy ilyen „fantasztikus” dolgot kitaláljanak, és hogy éveken át agyafűrt módon a bolondját járassák papokkal, teológusokkal, tudósokkal.

Ahogy megjelentek a kis kápolnában, már az első másodpercben elkezdődik egy óriási spektakulum: videokamerák, fényképezőgépek és villanófények lépnek működésbe. Azért kaptak engedélyt, mert a gyerekek a jelenések alatt a valódi ekstázis állapotában vannak, s ezért a legcsekélyebb dologról sincs tudomásuk, ami mellettük vagy velük történik. Már számtalan orvosi-tudományos tesztet készítettek a jelenések alatt, s ezeket a gyermekek éppoly kevéssé észlelik, mint a filmezést és fényképezést. Érzékeik süketek a mi világunk számára, mert egy más világ felé nyílnak ki; elhagyják a mi dimenziókat, hogy egy másikban ébredjenek fel. Semmit sem hallanak, látnak vagy éreznek. Nem tartottak-e a kis Bernadette keze alá Lourdesban égő gyertyát? Nem érezte a lángot, és az nem is égette meg a kezét. Az egész ember kivonul a mi fizikai világunkból, és elérhetetlen lesz számunkra. Itt Medjugorjében a gyerekek szeme elé még egy ernyőt is kifesztettek, de az ekstázis alatt szemükkel nem észlelték ezt az ernyőt - hanem csupán az Istenanyát látták, csak őt.

MARIA, JAKOV, VICKA és IVAN ott állnak az oltár előtt, és horvát nyelven a Miatyánkot imádkozzák. Hangjuk nyers, hangos, mély. Szemük le van hunyva. És ekkor - hirtelen félbeszakítják az imát, és másodpercre pontosan, egyetlen mozdulattal térdre esnek, egyetlen mozdulattal felemelik arcukat, és ugyanakkor kinyitják szemüket. A jelenség itt van!

folytatás a következő számban